

การป้องกันและแก้ไขปัญห การตกเป็นเหยื่อความรุนแรงของกลุ่มบุคคล ที่มีความหลากหลายทางเพศ Prevention of Violence Victimization against Gender Diverse People and Solutions

เทวัญ วิวัฒน์พัฒนกุล*

Taywan Viwatpattanakul

อารณีย์ วิวัฒนาภรณ์**

Aranee Vivatthanaporn

นวกัทร ณรงค์ศักดิ์***

Navapat Narongsak

■ บทคัดย่อ

การศึกษาวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ ในประเด็นความรุนแรงทางกาย ความรุนแรงทางเพศ และความรุนแรงทางจิตใจเท่านั้น มีวัตถุประสงค์ เพื่อ (1) ศึกษาพฤติกรรม รูปแบบหรือลักษณะความรุนแรงที่เกิดขึ้นกับกลุ่ม LGBT (2) ศึกษาสาเหตุของการตกเป็นเหยื่อความรุนแรงของกลุ่ม LGBT และ (3) เสนอแนวทางการป้องกันและแก้ไขปัญหาการตกเป็นเหยื่อความรุนแรงของกลุ่ม LGBT โดยใช้วิธีการสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้างจากผู้ให้ข้อมูลสำคัญ 4 กลุ่ม ได้แก่ (1) LGBT ที่ตกเป็นเหยื่อความรุนแรงจากสมาคมฟ้าสีรุ้ง แห่งประเทศไทย มูลนิธิเครือข่ายเพื่อนกะเทยเพื่อสิทธิมนุษยชน และมูลนิธิ

* หลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาอาชญาวิทยาและการบริหารงานยุติธรรม มหาวิทยาลัยรังสิต
Doctor of Philosophy Program in Criminology and Justice Administration, Rangsit University

** รองคณบดีฝ่ายบริหาร คณะอาชญาวิทยาและการบริหารงานยุติธรรม มหาวิทยาลัยรังสิต
Deputy Dean for Administrative Affairs, Faculty of Criminology and Justice Administration, Rangsit University

*** รองคณบดีฝ่ายกิจการนักศึกษา คณะอาชญาวิทยาและการบริหารงานยุติธรรม มหาวิทยาลัยรังสิต
Deputy Dean for Student Affairs, Faculty of Criminology and Justice Administration, Rangsit University

Received: July 12, 2022 Revised: September 29, 2022 Accepted: October 10, 2022

ซิสเตอร์ ที่มีประวัติและประสบการณ์ความรุนแรงที่เกิดขึ้นครั้งหนึ่งในช่วงชีวิต จำนวน 5 คน (2) ผู้ต้องขังในเรือนจำพิเศษพัทยา ที่มีฐานความผิดต่อร่างกาย และหรือความผิดเกี่ยวกับเพศ ที่กระทำต่อบุคคล LGBT จำนวน 5 คน (3) บุคคลสาธารณะ บุคคลที่เป็นที่รู้จัก หรือบุคคลทั่วไปที่เป็น LGBT ซึ่งไม่ได้ตกเป็นเหยื่อความรุนแรง ที่มีประสบการณ์ความรุนแรงของบุคคลรอบข้างที่เป็น LGBT จำนวน 5 คน และ (4) นักวิชาการหรือนักสิทธิมนุษยชน ความหลากหลายทางเพศ LGBT และนักอาชญาวิทยา ที่มีประสบการณ์ในการทำงานไม่น้อยกว่า 10 ปี จำนวน 5 คน จำนวนรวมทั้งสิ้น 20 คน ผลการศึกษาวิจัยพบว่า เป้าหมายที่ตกเป็นเหยื่อความรุนแรง คือ กลุ่ม LGBT โดยเฉพาะเกย์ หรือคนข้ามเพศ ถูกกระทำความรุนแรงจากคนในครอบครัว เพื่อนหรือแฟน และบุคคลที่รู้จักกันเป็นครั้งแรกผ่านสื่อสังคมออนไลน์ และแอปพลิเคชัน ซึ่งรูปแบบหรือลักษณะความรุนแรงที่เกิดขึ้นกับเหยื่อ มี 5 รูปแบบ ได้แก่ ความรุนแรงทางกาย ความรุนแรงทางเพศ ความรุนแรงทางจิตใจ ความรุนแรงทางวาจา และความรุนแรงทางสังคม โดยความรุนแรงดังกล่าว ส่งผลกระทบกับเหยื่อใน 3 ด้าน คือ ด้านจิตใจ ร่างกาย และสังคม รวมทั้งส่งผลกระทบต่อการใช้ชีวิตของเหยื่อ ทำให้เกิดความกลัว เครียด สิ้นหวัง กลายเป็นคนเก็บตัว จนนำไปสู่ภาวะ PTSD ซึ่งผู้กระทำความรุนแรงคือ กลุ่มที่มีอคติและไม่เข้าใจในความหลากหลายทางเพศ กลุ่มผู้ปกครองที่ไม่ยอมรับบุตรหลาน และกลุ่มที่มีความเกลียดกลัวคนรักเพศเดียวกัน ทั้งนี้ มีสาเหตุมาจากความไม่เข้าใจ ความเกลียดชัง การไม่ยอมรับ ทศนคติ ความเหงา ความเชื่อใจที่มีต่อบุคคลที่รู้จักกันเป็นครั้งแรก ความหึงหวง

ลักษณะทางกายภาพที่อ่อนแอกว่าของ LGBT และการที่เคยถูกกระทำความรุนแรงมาก่อน โดยแนวทางแก้ไขปัญหความรุนแรง ต้องได้รับความร่วมมือจากทุกภาคส่วน ทั้งภาครัฐ ภาคเอกชนภาคประชาสังคม LGBT และคนในชุมชนที่ไม่ใช่ LGBT เพื่อสนับสนุน และขับเคลื่อนประเด็น LGBT ในการเปลี่ยนแปลงกฎหมายและนโยบายรวมทั้งหน่วยงานที่ให้ การช่วยเหลือเหยื่อในปัจจุบัน ต้องสามารถช่วยเหลือได้จริง เข้าถึงได้ง่าย และควรมีการจัดตั้งสมาคมหรือมูลนิธิ เพื่อช่วยเหลือเหยื่อความรุนแรง ไปจนถึงยุติกระบวนการยุติธรรมได้ อีกทั้งสถาบันครอบครัว สถาบันการศึกษา ต้องให้ความรู้ความเข้าใจ ปลุกฝังเด็กและเยาวชนในเรื่องของความหลากหลายทางเพศ รวมถึงควรมีการเพิ่มเติมสิทธิต่างๆ ในด้านการรับรองอัตลักษณ์ทางเพศสภาพ สิทธิขั้นพื้นฐาน สิทธิการแต่งงานในเพศเดียวกัน และสิทธิสุขภาพที่มีความจำเป็นต่อ LGBT

คำสำคัญ: บุคคลที่มีความหลากหลายทางเพศ, LGBT, ความรุนแรง, เหยื่อความรุนแรง, การป้องกัน, การแก้ไขปัญหา

■ Abstract

This qualitative research on the issues of physical, sexual, and psychological violence aimed to (1) investigate violent behaviors as well as forms of violence in LGBT groups, (2) explore causes of violence against LGBT victims, and (3) propose preventive measures and solutions. This study was conducted by using a semi-

structured interview with twenty key informants divided into four groups: (1) five LGBT victims experienced in violence in their lifetime from the Rainbow Sky Association of Thailand, the Foundation of Transgender Alliance for Human Rights, and the Sisters Foundation who have experienced violence once in their life, (2) five physical and/or sexual offenders against LGBT victims from Pattaya Remand Prison, (3) five LGBT informants from public figure, famous person or individuals who are not the victims of violence, but experienced the violence from surrounding LGBT person, and (4) five LGBT rights academics or activists and criminologists with at least ten years of work experience. The results revealed that violence victims were found to be LGBT people, especially gay men or transgender people whereas the violence experience was caused by their family members, friends, girlfriends, boyfriends and acquaintances whom they met for the first time through social media and online applications. It was found that there are five categories of violence against LGBT victims, physical, sexual, psychological, verbal, and social violence. The violences affect LGBT victims in terms of mental, physical, and social problem. These will continue to affect their living. The victims will suffer from fear, stress, and despair, which can possibly lead to PTSD syndrome.

Mostly, group of people who committed the violence against LGBT are with bias and less understanding of gender diversity and equality. This includes homophobic groups and parents who do not accept their LGBT children. This was caused by their misunderstandings of gender diversity, hate, prejudice, loneliness, jealousy, loss of trust in people they met for the first time, weaker physical character of LGBT, and violence experiences. To reduce and prevent violence against LGBT, cooperation from all sectors, including the government, private sectors, civil society, and LGBT and non-LGBT communities is required to support and mobilize for LGBT rights through legal enforcement and policies. In addition, the responsible organizations must be easily accessible and effectively helpful. Association or foundation for LGBT victims support of should be established throughout the justice process. The family and educational institution must provide their children and students with knowledge and understanding of gender diversity. Also, the promotion of LGBT rights on legal gender recognition, fundamental rights, same-sex marriage rights, and necessary healthcare rights to LGBT population should be achieved.

Keywords: Gender Diverse People, LGBT, Violence, Violence Victimization, Prevention, Solutions

■ บทนำ

ปัจจุบัน ความรุนแรงและการทำทารุณ (violence and abuse) เป็นหนึ่งในปัญหาอาชญากรรมที่สำคัญของสังคมไทยและสังคมโลก ที่นับวันจะเพิ่มจำนวน และมีความหลากหลายของรูปแบบการกระทำมากยิ่งขึ้น โดยปัญหาดังกล่าวอาจมีสาเหตุเกิดจากปัจจัยหลายประการ เช่น การเพิ่มขึ้นของจำนวนประชากรเมื่อประชากรมีจำนวนมากขึ้นในภาวะที่มีพื้นที่และทรัพยากรที่จำกัด ทำให้เกิดการปรับตัว แกร่ง แข่งขัน เพื่อการอยู่รอดของตน ความกดดันและความไม่เข้าใจจากครอบครัว โรงเรียน สังคม ที่เกิดขึ้นกับบุคคลที่ไม่เป็นที่ยอมรับ หรือถูกต่อต้านจากสังคมหรือชุมชนที่บุคคลนั้นอาศัยอยู่ ภาวะทางเศรษฐกิจและความยากจน ทำให้เกิดช่องว่างทางสังคมระหว่างผู้ที่แข็งแรง (ร่ำรวย) กับผู้ที่อ่อนแอ (ยากจน) เกิดการเอาเปรียบซึ่งกันและกัน เป็นต้น ซึ่งสาเหตุดังกล่าวก่อให้เกิดผลกระทบทั้งทางตรงและทางอ้อมต่อผู้ถูกกระทำ ผู้กระทำ ทำให้เกิดพฤติกรรมเบี่ยงเบนของบุคคลหรือกลุ่มบุคคล ทั้งร่างกายและจิตใจในการก่ออาชญากรรมและความรุนแรง เป็นผลให้ประชาชนในสังคมนั้นตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมและความรุนแรงได้

World Health Organization (2017) ได้แบ่งความรุนแรงออกเป็นหลายประเภทตามลักษณะความสัมพันธ์ระหว่างผู้กระทำและผู้ถูกกระทำ (เหยื่อ) ได้แก่

- 1) ความรุนแรงที่เกิดขึ้นจากตนเอง เช่น การทำร้ายตนเอง การฆ่าตัวตาย
- 2) ความรุนแรงที่เกิดขึ้นระหว่างบุคคล เช่น คนในครอบครัว เพื่อนสนิท หรือบุคคลใกล้ชิด

3) ความรุนแรงที่เกิดขึ้นจากกลุ่มบุคคลของเหยื่อ ซึ่งมีลักษณะเป็นความรุนแรงทางสังคม การเมือง และเศรษฐกิจ

หรือแบ่งตามผลกระทบที่เกิดขึ้นของเหยื่อที่ได้รับ ความรุนแรงนั้น เช่น ความรุนแรงทางกาย ความรุนแรงทางเพศ ความรุนแรงทางอารมณ์ หรือการละเมิดทางวาจา เป็นต้น (Government of Newfoundland and Labrador, 2017) ซึ่งความรุนแรงดังกล่าว สามารถเกิดขึ้นได้กับทุกเพศทุกวัย ไม่ว่าเพศชาย เพศหญิง วัยเด็ก ผู้ใหญ่ และคนชรา รวมถึงกลุ่มบุคคลที่มีความหลากหลายทางเพศ หรือที่เรียกกันย่อๆ ว่า LGBT (Lesbian Gay Bisexual Transgender) ทั้งนี้ ผู้วิจัยจะใช้คำว่า LGBT แทนการสื่อความหมายของกลุ่มบุคคลที่มีความหลากหลายทางเพศ สำหรับการกล่าวถึงในส่วนต่อไป ของบทความวิจัยฉบับนี้

สำนักงานสอบสวนกลาง เอฟบีไอ หรือ Federal Bureau of Investigation (2021) ประเทศสหรัฐอเมริกาได้รายงานสถิติคดีและเหยื่ออาชญากรรมความรุนแรงที่เกิดจากความเกลียดชังหรือการมีอคติ ปี ค.ศ. 2020 รวมทั้งสิ้น 8,052 คดี มีเหยื่ออาชญากรรมรวม 11,126 ราย โดยเป็นเหยื่ออาชญากรรมด้านรสนิยมทางเพศและอัตลักษณ์ทางเพศ คิดเป็น 20% และ 2.7% ตามลำดับ ซึ่งเมื่อเปรียบเทียบกับสถิติคดี และเหยื่ออาชญากรรมความรุนแรงที่เกิดจากความเกลียดชังหรือการมีอคติ ในปี ค.ศ. 2019 พบว่า เหยื่ออาชญากรรมด้านรสนิยมทางเพศ เพิ่มขึ้น 3.3% (จาก 16.7%) และเหยื่ออัตลักษณ์ทางเพศ คงเดิม คือ 2.7%

จากสถานการณ์ ความรุนแรงจากการเกลียดชังที่เกิดขึ้นกับกลุ่ม LGBT ในต่างประเทศ

พบว่า มีประสบการณ์อาชญากรรมจากความเกลียดชัง แต่ในประเทศไทยพบว่ายังไม่มีการเก็บรวบรวมสถิติของเหยื่ออาชญากรรม ความรุนแรงที่เกิดจากการมีอคติในด้านต่าง ๆ ไว้อย่างชัดเจน มีเพียงการรายงานสถานการณ์ และแนวโน้มความรุนแรงในครอบครัว โดยกองพัฒนานโยบายและนวัตกรรมทางสังคม สำนักงานปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ปี พ.ศ. 2564 ซึ่งตั้งแต่เดือนสิงหาคม 2563 ถึง มกราคม 2564 พบแนวโน้มความรุนแรงในครอบครัวเพิ่มสูงขึ้น โดยเฉพาะในช่วงเดือนพฤศจิกายน ธันวาคม 2563 และมกราคม 2564 มีการเพิ่มขึ้นอย่างก้าวกระโดดจากจำนวน 147 ราย ในเดือนตุลาคม 2563 เป็น 196 ราย ในเดือนพฤศจิกายน 2563 และเพิ่มสูงถึงระดับ 200 ราย ในเดือนธันวาคม 2563 และมกราคม 2564 (สำนักงานปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์, กองพัฒนานโยบายและนวัตกรรมทางสังคม, 2564)

โดยปัจจุบันยังไม่พบการวิจัยหรือรายงานที่ระบุแน่ชัดถึงสาเหตุการตกเป็นเหยื่อความรุนแรงของ LGBT ว่าเกิดจากสาเหตุใด และเป็นลักษณะของอาชญากรรมความรุนแรงที่เกิดจากความเกลียดชังหรือไม่ ดังนั้น ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาพฤติกรรม และรูปแบบความรุนแรงที่นำไปสู่สาเหตุการตกเป็นเหยื่อความรุนแรง เพื่อหาแนวทางและมาตรการป้องกันการตกเป็นเหยื่อความรุนแรงของกลุ่ม LGBT ในประเทศไทย

■ วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาพฤติกรรม รูปแบบหรือลักษณะความรุนแรงที่เกิดขึ้นกับกลุ่ม LGBT
2. เพื่อศึกษาสาเหตุของการตกเป็นเหยื่อความรุนแรงของกลุ่ม LGBT
3. เพื่อเสนอแนวทางการป้องกันและแก้ไขปัญหาการตกเป็นเหยื่อความรุนแรงของกลุ่ม LGBT

■ แนวคิดและทฤษฎี

ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาเรื่อง “การป้องกันและแก้ไขปัญหาการตกเป็นเหยื่อความรุนแรงของกลุ่มบุคคลที่มีความหลากหลายทางเพศ” คือ ทฤษฎีอาชญาวิทยาที่เกี่ยวข้องกับการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมทั่วไป ประกอบด้วย 3 แนวคิดที่น่าสนใจ ได้แก่

1. แนวคิดเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมรับผิดชอบของเหยื่อ (Victim Precipitation) โดย Wolfgang ได้ทำการศึกษาข้อมูลการฆาตกรรมที่เกิดขึ้นในเมืองฟิลาเดลเฟีย ประเทศสหรัฐอเมริกา ระหว่างปี ค.ศ. 1948-1952 พบว่า 26% ของคดีฆาตกรรมเกิดจากการมีส่วนร่วมของเหยื่อ และส่วนใหญ่เหยื่อกับฆาตกรมีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกัน เช่น การเป็นคู่รัก สามภรรยา คนในครอบครัว เพื่อน หรือคนรู้จักคุ้นเคย (Doerner & Lab, 2012) กล่าวคือ เหยื่อส่วนใหญ่จะเสียชีวิต เพราะบุคคลที่ตนรู้จักมากกว่าคนแปลกหน้า

นอกจากนี้ Wolfgang ยังพบว่า จุดเริ่มต้นของการฆาตกรรมเกิดจากความขัดแย้งเล็กน้อย แล้วทวีความรุนแรงขึ้นจนกลายเป็นการฆาตกรรม หรืออาจเป็นสิ่งที่สะสมมาเป็นระยะเวลาานาน เช่น การที่ภรรยาถูกสามีทำร้ายร่างกายเป็นระยะเวลาานานจนทนไม่ไหวจึงมีการโต้ตอบ และทำให้สามีถึงแก่ความตาย

นอกจากผลการศึกษาของ Wolfgang แล้ว ยังมีการศึกษาของ Amir's เกี่ยวกับเหยื่อที่ถูกข่มขืน ในเมืองฟิลาเดลเฟีย ประเทศสหรัฐอเมริกา ระหว่างปี ค.ศ. 1958-1960 พบว่า 19% ของคดีข่มขืน เหยื่อมีส่วนร่วมทำให้เกิดการข่มขืน โดยเหยื่ออาจยินยอมในตอนแรกแต่เปลี่ยนใจในภายหลัง หรือมีลักษณะที่ไม่ปฏิเสธต่อข้อเสนอของอาชญากร หรือเหยื่ออาจใช้กริยา ท่าทาง ที่ทำให้อาชญากรตีความว่าเป็นการเชื้อเชิญให้มีความสัมพันธ์ทางเพศ จากผลการศึกษานี้ Amir's จึงสรุปว่า บางครั้งเหยื่อก็มีส่วนทำให้อาชญากรนั้นเกิดขึ้น (Walsh, 2012)

2. ทฤษฎีกิจวัตรประจำวันหรือวิถีการดำเนินชีวิต (Routine Activities/Lifestyle Theories) เสกสัน เครือคำ (2558) กล่าวว่า ทฤษฎีกิจวัตรประจำวันหรือวิถีการดำเนินชีวิต จะแบ่งองค์ประกอบอาชญากรรมออกเป็น 3 ส่วน ได้แก่ (1) เหยื่อหรือเป้าหมายที่เหมาะสม (The Availability of a Suitable Target) เหยื่อเป็นองค์ประกอบหนึ่งในสามของอาชญากรรม หากขาดองค์ประกอบของเหยื่ออาชญากรรมก็จะไม่เกิด โดยเหยื่อที่เหมาะสม หมายถึง เป้าหมายของอาชญากรรม อาจเป็นได้ทั้งบุคคล สิ่งของ และสถานที่ (2) การขาดการคุ้มครองที่ดี (The Absence of a Capable Guardian) การคุ้มครองที่ดี หมายถึง เป้าหมายของ

อาชญากรได้รับการคุ้มครองโดยสิ่งของ บุคคล หรือวิธีการใด ๆ ที่ทำให้อาชญากรไม่สามารถลงมือกระทำความผิดได้ เช่น ตำรวจสายตรวจ รั้วบ้าน ไฟส่องสว่าง สัญญาณกันขโมย กล้องวงจรปิด ยามรักษาการณ เพื่อนบ้าน หรือคนในชุมชน เป็นต้น โดยลักษณะของการขาดการคุ้มครองที่ดีจะมีผลต่อการตัดสินใจลงมือกระทำของอาชญากร และ (3) ผู้ที่จะกระทำความผิด (The Presence of a Motivated Offender) อาชญากรหรือผู้ที่จะกระทำความผิด อาจเป็น คนที่มีความจำเป็นทางการเงิน หรืออาจเป็นผู้ที่ถูกสังคมกดดันให้กระทำความผิด เช่น เพื่อนชักจูงหรือกดดันให้กระทำความผิด หรือความกดดันทางอารมณ์ เช่น โกรธแค้น ความรัก ความอิจฉาริษยา หรือความเชื่อของตัวอาชญากร ที่มองว่าการกระทำนั้นไม่เป็นการกระทำความผิด

3. ทฤษฎีสถานที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบน (Deviant Place Theory) คือ การเข้าไปในสถานที่ที่มีอันตรายมากกว่าบุคคลอื่น ซึ่งเป็นสาเหตุให้บุคคลนั้นตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมหรือความรุนแรงได้มากกว่า โดยทฤษฎีนี้ต่างจากการเปิดเผยตัวตนในที่มีความเสี่ยงสูง ผู้เป็นเหยื่อไม่ใช่ผู้ก่อให้เกิดการกระทำผิดทั้งโดยตรงและโดยอ้อม แต่ตกเป็นเหยื่อเพราะอยู่ในที่ที่ไม่ควรอยู่ ซึ่งการทำให้บุคคลมีโอกาสดตกเป็นเหยื่อน้อยลง คือ การไม่ไปอยู่ในที่มีความเสี่ยงที่จะเกิดอาชญากรรม ที่เสี่ยงต่อการประทุษร้ายต่อทรัพย์สินชีวิตร่างกายยาเสพติด หรือการพนัน เป็นต้น (Grand Canyon University, 2019)

รวมทั้ง สาเหตุจูงใจในอาชญากรรมที่เกิดจากความเกลียดชัง (ลดาวัลย์ ไยมนิ, 2563) ได้แก่

1. เชื้อชาติ สัญชาติ และศาสนา โดยในเรื่องของเชื้อชาติ เช่น เชื้อชาติยิว หรือเชื้อชาติอเมริกัน แอฟริกัน ส่วนศาสนา เช่น ศาสนาอิสลาม หรือศาสนาคริสต์ เป็นต้น

2. เพศ สังคมไทยเป็นวัฒนธรรมที่ยกย่องเพศชายเป็นใหญ่ เป็นหัวหน้าครอบครัว แต่เมื่อสังคมเปลี่ยนแปลงไป เพศหญิงได้รับการศึกษาและมีสิทธิเท่าเทียมกับเพศชาย แต่อดีตนั้นเป็นสิ่งที่ไม่สามารถเปลี่ยนแปลงได้

3. อัตลักษณ์หรือรสนิยมทางเพศ ในกรณีของทอม ยึดโยงไปสู่การข่มขืนเพื่อสนองตอบวาทกรรม แก่ทอมชอมดี ในขณะที่เกย์หรือกะเทยปรากฏว่าในสังคมมักมีถ้อยคำว่า พวกสายเลื่องพวกชุดทอง ซึ่งเป็นลักษณะเหยียดอัตลักษณ์ทางเพศ

4. การเจ็บป่วยทางจิตหรือความพิการ โดยเฉพาะผู้หญิงที่เป็นคนพิการมักจะถูกล้อลงหรือถูกหาประโยชน์จากความพิการ ทำให้ถูกข่มขืนล่วงละเมิดทางเพศ

5. สถาบันชั่วคราวการแบ่งฝักฝ่าย และสถาบันการศึกษา เช่น อุดมการณ์ทางการเมืองที่แตกต่างกัน หรือ สถาบันการศึกษาที่แตกต่างกัน

■ ขอบเขตการศึกษา

1. ขอบเขตเนื้อหา

การศึกษา เรื่อง การป้องกันและแก้ไขปัญหาการตกเป็นเหยื่อความรุนแรงของกลุ่มบุคคลที่มีความหลากหลายทางเพศ เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ ในกลุ่มบุคคลที่มีความหลากหลายทางเพศ คือ เลสเบี้ยน (lesbian) เกย์ (Gay) ไบเซ็กชวล (Bisexual) และทรานส์เจนเดอร์

(Transgender) หรือ LGBT ในประเด็นความรุนแรงทางกาย ความรุนแรงทางเพศ และความรุนแรงทางจิตใจ เท่านั้น โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาพฤติกรรม รูปแบบหรือลักษณะความรุนแรงที่เกิดขึ้นกับกลุ่ม LGBT ศึกษาสาเหตุของการตกเป็นเหยื่อความรุนแรงของกลุ่ม LGBT และเสนอแนวทางการป้องกันและแก้ไขปัญหาการตกเป็นเหยื่อความรุนแรงของกลุ่ม LGBT

2. ขอบเขตผู้ให้ข้อมูลสำคัญ

การศึกษาวิจัยนี้ แบ่งผู้ให้ข้อมูลสำคัญออกเป็น 4 กลุ่ม ได้แก่ (1) LGBT ที่ตกเป็นเหยื่อความรุนแรงจากสมาคมและมูลนิธิที่เกี่ยวข้อง (2) ผู้กระทำความรุนแรงต่อ LGBT (3) บุคคลสาธารณะ บุคคลที่เป็นที่รู้จัก หรือบุคคลทั่วไปที่เป็น LGBT ซึ่งไม่ได้ตกเป็นเหยื่อความรุนแรง และ (4) นักวิชาการ ผู้เชี่ยวชาญ ในด้านต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับความหลากหลายทางเพศ รวมจำนวนทั้งสิ้น 20 คน

■ วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาวิจัย เรื่อง “การป้องกันและแก้ไขปัญหาการตกเป็นเหยื่อความรุนแรงของกลุ่มบุคคลที่มีความหลากหลายทางเพศ” ผู้วิจัยใช้วิธีการวิจัย เชิงคุณภาพ (qualitative research) ในกลุ่มบุคคลที่มีความหลากหลายทางเพศ คือ เลสเบี้ยน (Lesbian) เกย์ (Gay) ไบเซ็กชวล (Bisexual) และ ทรานส์เจนเดอร์ (Transgender) หรือ LGBT ในประเด็นของความรุนแรงทางกาย ความรุนแรงทางเพศ และความรุนแรงทางจิตใจ เท่านั้น โดยกำหนดผู้ให้ข้อมูลสำคัญเป็น 4 กลุ่ม ได้แก่

1. ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ กลุ่มที่ 1 คือ LGBT ที่ตกเป็นเหยื่อความรุนแรง จากสมาคมฟ้าสีรุ้งแห่งประเทศไทย มูลนิธิเครือข่ายเพื่อนกะเทยเพื่อสิทธิมนุษยชน และมูลนิธิซิสเตอร์ รวมทั้งสิ้น 5 คน โดยใช้วิธีการเลือกตัวอย่างแบบเจาะจง (purposive sampling) จากประวัติและประสบการณ์ความรุนแรงทางกาย ความรุนแรงทางเพศ และความรุนแรงทางจิตใจ ที่เกิดขึ้นครั้งหนึ่งในช่วงชีวิตของ LGBT ที่เข้ารับคำแนะนำปรึกษา จากสมาคมและมูลนิธิอื่น ๆ ทั้งนี้เพื่อศึกษาผู้ให้ข้อมูลในการเปิดเผยหรือบรรยายพฤติกรรม การดำเนินชีวิต ประสบการณ์ความรุนแรงที่เกิดขึ้นกับตนเอง วิธีการจัดการกับประสบการณ์ความรุนแรงที่เกิดขึ้น ทศนคติที่มีต่อความรุนแรงของ LGBT รวมทั้งแนวทางการป้องกันและแก้ไขปัญหาการตกเป็นเหยื่อความรุนแรง

2. ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ กลุ่มที่ 2 คือ ผู้ต้องขังในเรือนจำพิเศษพัทยา ซึ่งไม่จำเป็นต้องเป็น LGBT และไม่ต้องเป็นนักโทษเด็ดขาด จำนวน 5 คน โดยใช้วิธีการเลือกตัวอย่างแบบเจาะจงจากฐานความผิดต่อร่างกาย และ/หรือความผิดเกี่ยวกับเพศ ที่กระทำต่อบุคคล LGBT โดยการกระทำความผิดดังกล่าวอาจเกิดจากความเกลียดชัง (hate crime) หรือเกิดจากการมีอคติแบ่งต่อ LGBT (bias motivated crime) หรือไม่ได้ ทั้งนี้เพื่อศึกษาประสบการณ์ วิธีการ และสาเหตุการกระทำ ความรุนแรง รวมทั้งแนวทางการป้องกันและแก้ไขปัญหาการกระทำ ความรุนแรง โดยก่อนการสัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญกลุ่มที่ 2 (ผู้ต้องขังในเรือนจำ) จะมีนักจิตวิทยาหรือพยาบาลวิชาชีพในเรือนจำพิเศษพัทยา

ร่วมพิจารณาข้อคำถามในแบบสัมภาษณ์ เพื่อให้ผู้ต้องขังไม่เกิดความรู้สึกกดดัน เพื่อจะได้ให้ข้อมูลตรงกับความเป็นจริงมากที่สุด รวมทั้งพิจารณาข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ก่อนการส่งแบบสัมภาษณ์ดังกล่าวกลับมายังผู้วิจัย โดยสาเหตุในการเลือกเรือนจำพิเศษพัทยา เนื่องจากเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี เป็นเมืองท่องเที่ยวที่มีบุคคลซึ่งเป็น LGBT อาศัยอยู่เป็นจำนวนมาก รวมทั้ง เรือนจำพิเศษพัทยาเป็นเรือนจำ ที่มีผู้ต้องขังที่กระทำความรุนแรงต่อ LGBT เป็นจำนวนมาก

3. ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ กลุ่มที่ 3 คือ บุคคลสาธารณะ บุคคลที่เป็นที่รู้จัก หรือบุคคลทั่วไปที่เป็น LGBT ซึ่งไม่ได้ตกเป็นเหยื่อความรุนแรง จำนวน 5 คน โดยใช้วิธีการเลือกตัวอย่างแบบเจาะจงจากบุคคลสาธารณะ ศิลปิน ดารา นักแสดง หรือบุคคลทั่วไปที่เป็น LGBT ซึ่งไม่ได้ตกเป็นเหยื่อความรุนแรง ที่มีประสบการณ์ของบุคคลรอบข้างที่เป็น LGBT ที่ตกเป็นเหยื่อความรุนแรง ทั้งนี้เพื่อศึกษาทัศนคติ และความคิดเห็นของผู้ให้ข้อมูล ที่มีต่อความรุนแรงทางกาย ความรุนแรงทางเพศ และความรุนแรงทางจิตใจของ LGBT หรือประสบการณ์ความรุนแรงทางกาย ความรุนแรงทางเพศ และความรุนแรงทางจิตใจของบุคคลรอบข้างที่เป็น LGBT

4. ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ กลุ่มที่ 4 ได้แก่ นักวิชาการหรือนักสิทธิมนุษยชนความหลากหลายทางเพศ LGBT และนักอาชญาวิทยา ที่มีประสบการณ์ในการทำงานไม่น้อยกว่า 10 ปี รวมทั้งสิ้น 5 คน ทั้งนี้เพื่อศึกษาพฤติกรรม ที่เป็นสาเหตุของการตกเป็นเหยื่อความรุนแรง ลักษณะอาชญากรรม

การเปรียบเทียบอาชญากรรม ผลกระทบที่เกิดขึ้นกับเหยื่ออาชญากรรม แนวทางแก้ไข ปัญหาอาชญากรรม และสิทธิที่ควรเกิดขึ้นกับ LGBT ในประเทศไทย

โดยใช้วิธีการสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้างแบบตัวต่อตัว การสัมภาษณ์ทางโทรศัพท์ในกลุ่มผู้ให้ข้อมูลสำคัญกลุ่มที่ 1, 3 และ 4 และการส่งแบบสัมภาษณ์ไปให้ผู้ให้ข้อมูลสำคัญกลุ่มที่ 2 ดำเนินการตอบแบบสัมภาษณ์ การวิจัยเนื่องจากสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรค COVID-19 ที่ต้องรักษาระยะห่างทางสังคม (social distancing)

■ เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้เครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล ดังต่อไปนี้

1. แนวคำถามสำหรับการสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง (Semi-Structured Interview) โดยผ่านการพิจารณารับรองโครงการวิจัยในคนต่อคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในคน สำนักงานจริยธรรมการวิจัย มหาวิทยาลัยรังสิต (Research Ethics Office of Rangsit University) และได้การรับรองโครงการวิจัย เลขที่ COA. No. RSUERB2021-018 เมื่อวันที่ 15 มีนาคม 2564
2. เครื่องบันทึกเสียงขนาดเล็ก ซึ่งจะมีการบันทึกเสียงของผู้ให้ข้อมูลสำคัญกลุ่มที่ 1, 3 และ 4 ยกเว้น ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ กลุ่มที่ 2 (ผู้กระทำความรุนแรงต่อ LGBT) จะไม่มีการบันทึกเสียงและภาพ โดยจะขออนุญาต และผู้ให้ข้อมูล

สำคัญยินยอมให้ข้อมูลด้วยวาจา และ/หรือลายลักษณ์อักษรในหนังสือแสดงเจตนายินยอม 18 ปี ขึ้นไป RSU-ERB.005-1 (Informed Consent Form 18 +) และก่อนการสัมภาษณ์ทุกครั้ง ผู้วิจัยจะแจ้งสิทธิที่จะตอบคำถาม ในกรณีที่ไม่พร้อมหรือไม่สะดวกที่จะให้ข้อมูลอาจจะขอพักหรือหยุดการให้ข้อมูลได้ทันที พร้อมทั้งอธิบายถึงหลักการรักษาความลับและการทำลายข้อมูลในการวิจัยให้ผู้ให้ข้อมูลสำคัญได้เข้าใจ

3. สมุดบันทึกและปากกา เพื่อจดบันทึกรายละเอียดในการสัมภาษณ์

4. นักวิจัยในฐานะเครื่องมือในการวิจัย โดยการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ตั้งอยู่บนพื้นฐานของการเคารพสิทธิมนุษยชน คุณค่าและศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์

■ การวิเคราะห์ข้อมูล

นำข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง มาวิเคราะห์ข้อมูล โดยนำเสนอการพรรณนาบรรยาย (descriptive analysis) เพื่อให้เห็นลักษณะและสภาพของปรากฏการณ์ต่างๆ ได้แก่ พฤติกรรมที่เป็นสาเหตุของการตกเป็นเหยื่อความรุนแรง ประสบการณ์อาชญากรรมหรือความรุนแรง และแนวทางการป้องกัน แก้ไขปัญหาอาชญากรรมหรือความรุนแรงของกลุ่ม LGBT และเรียบเรียงข้อมูลเพื่อหาความสัมพันธ์ โดยการจัดระเบียบข้อมูล จัดลำดับเนื้อหา และประเด็นเนื้อหาที่ต้องการวิเคราะห์ ซึ่งสามารถนำไปตอบวัตถุประสงค์ได้

■ การตรวจสอบข้อมูล

ใช้วิธีการตรวจสอบข้อมูลแบบสามเส้า (triangulation) เพื่อพิสูจน์ว่าข้อมูลที่ได้มานั้นถูกต้องหรือไม่ โดยการตรวจสอบข้อมูลแหล่งบุคคล (ผู้ให้ข้อมูล) ของข้อมูลสี่ฝ่าย ได้แก่ (1) LGBT ที่ตกเป็นเหยื่อความรุนแรง (2) ผู้กระทำความรุนแรงต่อ LGBT (3) บุคคลสาธารณะ ศิลปิน ดารา นักแสดง หรือบุคคลทั่วไปที่เป็น LGBT ซึ่งไม่ได้ตกเป็นเหยื่อความรุนแรง ที่มีประสบการณ์ของบุคคลรอบข้างที่เป็น LGBT ที่ตกเป็นเหยื่อความรุนแรง และ (4) นักวิชาการ หรือนักสิทธิมนุษยชนความหลากหลายทางเพศ LGBT และนักอาชญาวิทยา ที่มีประสบการณ์ในการทำงานไม่น้อยกว่า 10 ปี และการตรวจสอบเชิงทฤษฎี โดยผู้วิจัยศึกษาแนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวกับสาเหตุการตกเป็นเหยื่อความรุนแรงของกลุ่มบุคคลที่มีความหลากหลายทางเพศ (LGBT) เพื่อใช้อธิบายถึงพฤติกรรม รูปแบบ หรือลักษณะความรุนแรงที่เกิดขึ้นกับกลุ่ม LGBT พฤติกรรมที่นำไปสู่สาเหตุการตกเป็นเหยื่อความรุนแรง และสาเหตุการตกเป็นเหยื่อความรุนแรง ได้แก่ ทฤษฎีการมีส่วนร่วมรับผิดชอบของเหยื่อ ทฤษฎีกิจวัตรประจำวันหรือวิถีการดำเนินชีวิต และทฤษฎีสถานที่ที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบน รวมถึงแนวคิดและทฤษฎีในการป้องกันและแก้ไขปัญหาการตกเป็นเหยื่อความรุนแรงของกลุ่ม LGBT เช่น การปฏิบัติในการบริหารความเสี่ยงของการเกิดอาชญากรรม การป้องกันอาชญากรรมในรูปแบบต่าง ๆ และกระบวนการยุติธรรมเชิงสมานฉันท์ เพื่อนำไปสู่การเสนอแนวทางการป้องกันและแก้ไขปัญหาการตกเป็นเหยื่อความรุนแรงของกลุ่ม LGBT

■ ผลการวิจัย

ผู้วิจัยได้ประมวลผลการศึกษาวิจัย โดยการจัดเรียบเรียงหมวดหมู่และวิเคราะห์ผลการศึกษาวิจัย ซึ่งสามารถสรุปประเด็นที่สำคัญ โดยแบ่งผลการศึกษาวิจัยตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย ดังนี้

ผลการศึกษาวิจัย พฤติกรรม รูปแบบหรือลักษณะความรุนแรงที่เกิดขึ้นกับกลุ่ม LGBT ซึ่งเป็นไปตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 1 เพื่อศึกษาพฤติกรรม รูปแบบ หรือลักษณะความรุนแรงที่เกิดขึ้นกับกลุ่ม LGBT จากผลการศึกษาวิจัยพบว่า เป้าหมายที่ตกเป็นเหยื่อความรุนแรง คือ กลุ่ม LGBT โดยเฉพาะเกย์ ทรานส์เจนเดอร์ หรือคนข้ามเพศ ซึ่งถูกกระทำความรุนแรงจากคนในครอบครัว เพื่อนหรือแฟน และบุคคลที่รู้จักกันเป็นครั้งแรก จากการเลือกเป้าหมายผ่านสื่อสังคมออนไลน์ และแอปพลิเคชัน โดยจะเลือกช่วงเวลากลางคืน และยามวิกาล ในห้องเช่าของตนเอง ของเหยื่อ โรงแรม และห้องน้ำที่ไม่มีคนพลุกพล่าน ไม่มีเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัย หรือกล้องวงจรปิด เป็นสถานที่ในการกระทำความรุนแรง ซึ่งรูปแบบหรือลักษณะความรุนแรงที่เกิดขึ้นกับเหยื่อมี 5 รูปแบบ ได้แก่ (1) ความรุนแรงทางกาย (2) ความรุนแรงทางเพศ (3) ความรุนแรงทางจิตใจ (4) ความรุนแรงทางวาจา และ (5) ความรุนแรงทางสังคม รวมทั้งแนวโน้มความรุนแรงที่เกิดขึ้นกับ LGBT ของไทย ในปัจจุบันยังคงเกิดขึ้นและไม่เคยหมดไป แต่ไม่จัดอยู่ในกลุ่มอาชญากรรมที่เกิดจากความเกลียดชัง หรือ Hate Crime ซึ่งเมื่อเกิดความรุนแรงขึ้น เหยื่อ LGBT จะวิ่งหนี หรือหลบหนีออกจากสถานการณ์ หรือได้ตอบด้วยการตีรุนแรง

ต่อสู้ พยายามหนี และร้องให้ผู้อื่นช่วย โดยความรุนแรงดังกล่าวจะส่งผลกระทบต่อเหยื่อใน 3 ด้าน คือ ด้านจิตใจ ร่างกาย และสังคม ซึ่งผลกระทบจะส่งผลต่อการใช้ชีวิตของเหยื่อทำให้เกิดความกลัว เครียด สิ้นหวัง กลายเป็นคนเก็บตัวจนนำไปสู่ภาวะ PTSD

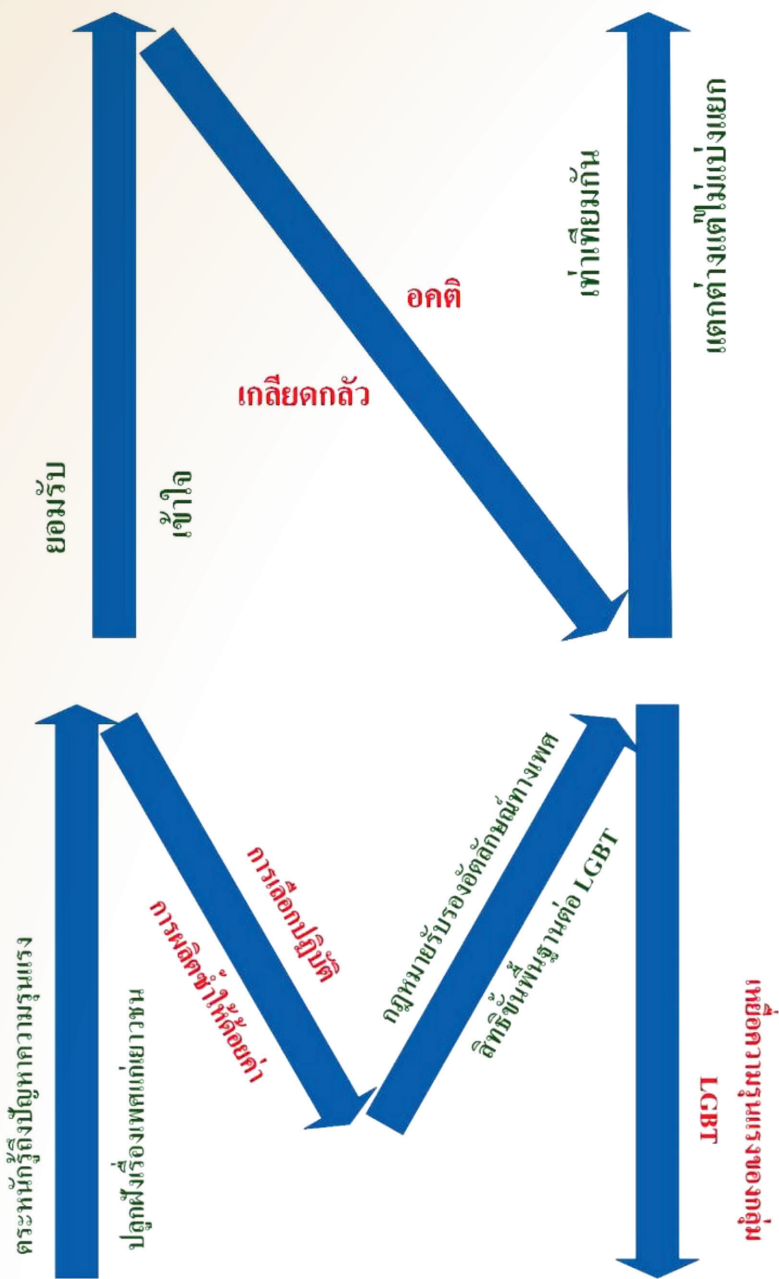
ผลการศึกษาวิจัย สาเหตุการตกเป็นเหยื่อ ความรุนแรงของกลุ่ม LGBT ซึ่งเป็นไปตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 2 เพื่อศึกษาสาเหตุของการตกเป็นเหยื่อความรุนแรงของกลุ่ม LGBT จากผลการศึกษาวิจัยพบว่า พฤติกรรมการดำเนินชีวิตที่นำไปสู่สาเหตุการตกเป็นเหยื่อความรุนแรงของ LGBT ได้แก่ การเที่ยวผับ บาร์ การใช้แอปพลิเคชันเฉพาะกลุ่มในการแสวงหาคู่ การนัดพบกับบุคคลที่รู้จักกันเป็นครั้งแรกในห้องพักส่วนตัว หรือโรงแรม การไม่พกอาวุธในการป้องกันตัว และการศึกษาหาข้อมูลติดตามข่าวอาชญากรรม เพื่อป้องกันการตกเป็นเหยื่อความรุนแรงยังมีไม่มากพอ ซึ่งผู้ที่กระทำความรุนแรง คือ กลุ่มที่มีอคติ และไม่เข้าใจในความหลากหลายทางเพศ กลุ่มผู้ปกครองที่ไม่ยอมรับบุตรหลาน และกลุ่มที่มีความเกลียดกลัวคนรักร่วมเพศเดียวกัน โดยมีสาเหตุมาจากความไม่เข้าใจ ความเกลียดชัง การไม่ยอมรับทัศนคติ ความเหงา ความเชื่อที่มีต่อบุคคลที่รู้จักกันเป็นครั้งแรก ความหึงหวง และลักษณะทางกายภาพของ LGBT

ผลการศึกษาวิจัย แนวทางการป้องกันและแก้ไขปัญหาการตกเป็นเหยื่อความรุนแรงของกลุ่ม LGBT ซึ่งเป็นไปตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 3 เพื่อเสนอแนวทางการป้องกันและแก้ไขปัญหาการตกเป็นเหยื่อความรุนแรงของกลุ่ม LGBT จากผลการศึกษาวิจัยพบว่า แนวทางแก้ไข

ปัญหาความรุนแรงที่เกิดขึ้นกับเหยื่อ LGBT ต้องได้รับความร่วมมือจากทุกภาคส่วน ไม่ว่าจะเป็นภาครัฐ ภาคเอกชน ภาคประชาสังคม LGBT และคนในชุมชนที่ไม่ใช่ LGBT เพื่อสนับสนุนและขับเคลื่อนประเด็น LGBT ในการเปลี่ยนแปลงกฎหมายและนโยบาย รวมทั้งหน่วยงานที่ให้การช่วยเหลือเหยื่อ LGBT ในปัจจุบัน ต้องสามารถช่วยเหลือได้จริง เข้าถึงได้ง่าย และควรมีการจัดตั้งสมาคมหรือมูลนิธิ เพื่อช่วยเหลือเหยื่อความรุนแรง LGBT ไปจนถึงกระบวนการยุติธรรมได้ อีกทั้งสถาบันครอบครัว สถาบันการศึกษา ต้องให้ความรู้ ความเข้าใจ ปลุกฝังเด็กและเยาวชนในเรื่องของความหลากหลายทางเพศ รวมถึงควรมีการเพิ่มเติมสิทธิต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับ LGBT ในด้านการรับรองอัตลักษณ์ทางเพศสภาพ สิทธิขั้นพื้นฐานที่ LGBT ควรได้รับ สิทธิการแต่งงานในเพศเดียวกัน และสิทธิสุขภาพที่มีความจำเป็นต่อ LGBT

■ สรุปและอภิปรายผล

การศึกษาวิจัย เรื่อง การป้องกันและแก้ไข ปัญหาการตกเป็นเหยื่อความรุนแรงของกลุ่มบุคคลที่มีความหลากหลายทางเพศ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาพฤติกรรม รูปแบบ หรือลักษณะความรุนแรงที่เกิดขึ้นกับกลุ่ม LGBT ศึกษาสาเหตุการตกเป็นเหยื่อความรุนแรงของกลุ่ม LGBT และเสนอแนวทางการป้องกันและแก้ไขปัญหาการตกเป็นเหยื่อความรุนแรงของกลุ่ม LGBT สามารถสรุปเป็นแนวความคิดที่ชื่อว่า “ความเป็นปกติ” หรือ “N & M Model” (Normality Model) ได้ดังต่อไปนี้

ภาพที่ 1 แสดงการสรุปแนวความคิดที่ชื่อว่า “ความเป็นปกติ” หรือ
“N & M Model” (Normality Model)
ที่มา: จากการสรุปผลการวิจัย

กล่าวคือ การป้องกันและแก้ไขปัญหาดังกล่าวเป็นเหตุความรุนแรงของกลุ่ม LGBT ต้องดำเนินการใน 2 ลักษณะ ได้แก่ (1) การดำเนินการในเชิงนามธรรม คือ การปรับทัศนคติของคนในสังคม ด้วยการสร้างการยอมรับ และความเข้าใจในกลุ่มหลากหลายทางเพศให้เพิ่มมากขึ้น โดยการให้ความรู้ความเข้าใจในเรื่องอัตลักษณ์ทางเพศ ความหลากหลายทางเพศ รสนิยมทางเพศ และมุมมองเรื่องเพศของบุคคลทั่วไปที่มีต่อ LGBT แก่คนในสังคม และสถาบันครอบครัว เพื่อสร้างความเข้าใจของคนในสังคม และยอมรับในความแตกต่างโดยไม่แบ่งแยก LGBT ออกจากคนในสังคม ซึ่งเมื่อทัศนคติดังกล่าวเพิ่มมากขึ้น ความเกลียดกลัวและการมีอคติต่อกลุ่ม LGBT ก็จะลดลงโดยอัตโนมัติ จากนั้นความเท่าเทียมกันในศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์ ในลักษณะแตกต่างแต่ไม่แบ่งแยก ก็จะเกิดขึ้นหรือมีเพิ่มมากขึ้นระหว่างคนในสังคมกับกลุ่ม LGBT โดยมองว่า LGBT คือ บุคคลทั่วไป ไม่ได้มีความแตกต่างจากบุคคลในสังคม และ (2) การดำเนินการในเชิงรูปธรรม คือ การสร้างความตระหนักรู้ถึงปัญหาความรุนแรง และปลูกฝังเรื่องเพศแก่เด็กและเยาวชนให้เพิ่มมากขึ้น โดยสถาบันครอบครัว โรงเรียน และสถาบันการศึกษา ควรปลูกฝังการเรียนการสอน ให้แก่เด็กเยาวชนตั้งแต่ระดับอนุบาลและประถมศึกษา ให้ตระหนักรู้ถึงปัญหาความรุนแรง ยอมรับในความแตกต่างของบุคคลอื่น การให้เกียรติซึ่งกันและกัน การเคารพศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ และสร้างความเข้าใจในเรื่องกลุ่มบุคคลที่มีความหลากหลายทางเพศ ความเท่าเทียมทางเพศ เพื่อการสร้างมุมมองที่ถูกต้องให้แก่เด็กและเยาวชนให้เติบโตมา

มีคุณภาพทางความคิดที่ไม่มองสิ่งที่แปลกไปจากตนเองเป็นสิ่งที่ผิดปกติ ควบคู่กับการลดการเลือกปฏิบัติต่อกลุ่ม LGBT และการผลิตซ้ำให้ LGBT ด้วยคำในสังคมจากการที่สังคมไม่ยอมรับหรือยอมรับแบบมีเงื่อนไข คาดหวัง สร้างเงื่อนไขกดดันให้ LGBT ว่าจะยอมรับต่อเมื่อ LGBT เป็นคนเก่ง คนดีเท่านั้น ร่วมกับการเพิ่มกฎหมายรับรองอัตลักษณ์ทางเพศ และสิทธิขั้นพื้นฐานในทุก ๆ ด้าน ที่ LGBT พึงมีพึงได้ เช่น สิทธิสุขภาพ การผ่าตัดแปลงเพศ การให้ฮอร์โมน การปรึกษาเรื่องการข้ามเพศ การให้คำปรึกษากับครอบครัวที่มีลูกหลานเป็น LGBT สิทธิการเข้าถึงการรักษาเฉพาะด้านของ LGBT สิทธิการเข้าห้องน้ำของเพศที่สาม เพื่อหลีกเลี่ยงความรุนแรงที่จะเกิดขึ้นในห้องน้ำ และสิทธิทางเพศกับการทำงานเพื่อลดความรุนแรงจากการเลือกปฏิบัติในการจำกัดสิทธิประโยชน์การเข้าถึงของ LGBT ซึ่งเมื่อ การดำเนินการใน 2 ลักษณะดังกล่าวเกิดขึ้น ก็จะส่งผลให้เหตุความรุนแรงของกลุ่ม LGBT มีจำนวนลดน้อยลงตามลำดับ เปรียบได้กับการเขียนตัวอักษรภาษาอังกฤษตัวพิมพ์ใหญ่ N และ M ที่เป็นอักษรของคำว่า Normality หรือ ความเป็นปกติในทัศนคติของคนในสังคมต่อกลุ่มบุคคลที่มีความหลากหลายทางเพศ หรือกลุ่ม LGBT นั้นเอง

ทั้งนี้เมื่อประมวลสิ่งที่ค้นพบและจัดเป็นหมวดหมู่ สามารถอภิปรายผลการศึกษาในประเด็นดังต่อไปนี้

ประเด็นที่ 1 เป้าหมายที่ตกเป็นเหยื่อความรุนแรง ในการกระทำความรุนแรงต่อ LGBT ผู้กระทำความรุนแรงมักมองหาเป้าหมายหรือเหยื่อความรุนแรงก่อนเป็นอันดับแรก ซึ่งจากการศึกษาวิจัยพบว่าเป้าหมายที่ตกเป็นเหยื่อ

ความรุนแรง เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ กลุ่ม LGBT ผู้หญิง และทุกเพศมีโอกาสตกเป็นเหยื่อความรุนแรงได้เท่ากัน ตามลำดับ ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ Carson (2017) Transgender Women's Perceptions and Experience of Sexual Violence and Views of Rape Crisis Center Resources ที่แสดงให้เห็นว่าคนข้ามเพศมีความเสี่ยงสูงต่อความรุนแรงทางเพศ เนื่องจากการแสดงออกทางเพศ โดยเฉพาะผู้หญิงข้ามเพศต้องเผชิญกับความรุนแรงทางเพศ รวมถึงการข่มขืน การลวนลามทางเพศ และการล่วงละเมิดทางเพศ ในอัตราที่สูงกว่าผู้ชายข้ามเพศ และผลการศึกษาของ Holmes (2019) LGBTQ+ Students and Campus Sexual Violence: Prevalence Rates and The Effect of Expansive Demographic Questions ที่พบว่า ผู้หญิงและนักเรียนข้ามเพศมีอัตราความรุนแรงสูงกว่าชายจริงหญิงแท้

ประเด็นที่ 2 สถานที่และเวลาที่เกิดความรุนแรง สถานที่และเวลาเป็นอีกหนึ่งปัจจัยในการเกิดความรุนแรงกับเหยื่อ LGBT และเป็นสิ่งหนึ่งที่ผู้กระทำความรุนแรงจะเลือกพิจารณา เพื่อให้การกระทำความรุนแรงนั้น มีโอกาสสำเร็จได้มากที่สุด ซึ่งจากการศึกษาวิจัยพบว่า ความรุนแรงที่เกิดขึ้นกับเหยื่อ LGBT จะเกิดขึ้นที่บ้านของตนเองในทุกช่วงเวลา เกิดขึ้นที่โรงเรียนในช่วงพักกลางวัน และเกิดขึ้นที่ห้องพักส่วนตัวของเหยื่อ และของผู้กระทำความรุนแรงในช่วงเวลาเย็นถึงค่ำ โดยข้อมูลข้างต้นมีความสัมพันธ์สอดคล้องกับข้อมูลของผู้กระทำความรุนแรงที่ว่า ผู้กระทำความรุนแรงจะใช้ห้องของตนเองของเหยื่อ โรงแรม และห้องน้ำ ที่ซึ่งบริเวณนั้นไม่มีคนพลุกพล่าน ละับตาคน รวมถึงที่สาธารณะ

เช่น ผับบาร์เป็นสถานที่ในการกระทำความรุนแรง ซึ่งผู้กระทำความรุนแรง จะกระทำกับเหยื่อในช่วงเวลากลางคืน และยามวิกาล อีกทั้งข้อมูลดังกล่าวมีความสัมพันธ์สอดคล้องกับพฤติกรรมการดำเนินชีวิตของเหยื่อ LGBT ที่นำไปสู่สาเหตุการตกเป็นเหยื่อความรุนแรง โดยข้อค้นพบดังกล่าวสอดคล้องกับทฤษฎีสถานที่ที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบน (Deviant Place Theory) ของเหยื่อ LGBT ที่ว่าการเข้าไปในสถานที่ที่มีอันตรายมากกว่าบุคคลอื่น เช่น ผับ บาร์ เป็นสาเหตุให้ LGBT ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมหรือความรุนแรงได้มากกว่า รวมทั้งสอดคล้องกับผลการศึกษาของสิทธิพัฒน์ เจริญยศ (2551) เรื่องแนวทางในการผลักดัน การสร้างมาตรการป้องกันแก้ไขปัญหาการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมของเกย์ในกรุงเทพมหานคร ที่แสดงให้เห็นว่าสถานที่สาธารณะมีโอกาสตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมมากกว่าในสถานบริการที่จัดไว้สำหรับเกย์โดยเฉพาะ และการพาคู่ปฏิสัมพันธ์ไปในสถานที่ลับตาเพื่อมีความสัมพันธ์ทางเพศ โดยเฉพาะสถานที่ส่วนบุคคลมีโอกาสตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมสูง

ประเด็นที่ 3 ระบบรักษาความปลอดภัยของสถานที่ที่เกิดความรุนแรง ระบบรักษาความปลอดภัยของสถานที่ที่เป็นสิ่งหนึ่งที่มีความจำเป็นในการป้องกันและยับยั้งเหตุการณ์ความรุนแรงที่จะเกิดขึ้นกับเหยื่อ LGBT ซึ่งจากการศึกษาวิจัยในประเด็นดังกล่าวพบว่า ผู้กระทำความรุนแรงจะเลือกใช้บริเวณที่ไม่มีเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัย หรือกล้องวงจรปิด (CCTV) เป็นสถานที่ในการกระทำความรุนแรง ในทางกลับกัน ถ้าสถานที่ดังกล่าวมีเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัย หรือกล้องวงจรปิดผู้กระทำ

ความรุนแรงในกลุ่มนี้ก็จะไม่ลงมือกระทำ ความรุนแรง ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีกิจวัตรประจำวันหรือวิถีการดำเนินชีวิต (Routine Activities/Lifestyle Theories) ที่ว่าเป้าหมายของผู้กระทำความรุนแรงได้รับการคุ้มครองที่ดี โดยสิ่งของ บุคคล หรือวิธีการใด ๆ เช่น ตำรวจ สายตรวจ ไฟส่องสว่าง กล้องวงจรปิด หรือ ยามรักษาการณ์ เป็นต้น ก็จะทำให้อาชญากรรมหรือผู้กระทำความรุนแรงไม่สามารถลงมือกระทำ ความรุนแรงตามที่ตนเองต้องการได้ สัมพันธ์กับ ผลการศึกษาของ Argun and Daglar (2016) Examination of Routine Activities Theory by the Property Crime ที่แสดงให้เห็นว่าทฤษฎีกิจวัตรประจำวัน อาจใช้เป็นเครื่องมือที่มีประโยชน์ในการลดอาชญากรรมหรือผู้ปฏิบัติงานด้านการป้องกันอาชญากรรมใช้เพื่อประเมิน ปัญหาอาชญากรรม และใช้เป็นมาตรการป้องกัน เพื่อลดโอกาสในการก่ออาชญากรรมในกิจวัตรประจำวันของประชาชนได้ รวมทั้งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ Meena (2016) Crime prevention through environmental design: A critical perspectives of environmental criminology ที่แสดงให้เห็นว่า แนวทางในการลดอาชญากรรมไม่ได้มุ่งเน้นไปที่หน่วยงานระบบยุติธรรมทางอาญาเท่านั้น แต่ยังรวมถึง นักวางแผน สถาปนิก นักพัฒนา และผู้จัดการพื้นที่สาธารณะด้วย ในการออกแบบ สิ่งแวดล้อม เพื่อหลีกเลี่ยงโอกาสในการเกิดอาชญากรรมให้มากที่สุด

ประเด็นที่ 4 รูปแบบหรือลักษณะความรุนแรงที่เกิดขึ้นกับเหยื่อ โดยข้อค้นพบรูปแบบหรือลักษณะ ความรุนแรงทั้ง 5 รูปแบบดังกล่าว สอดคล้องกับผลการศึกษาของนักวิจัย

ดังต่อไปนี้ (1) ลิทธิพัฒน์ เจริญยศ (2551) เรื่องแนวทางในการผลักดัน การสร้างมาตรการป้องกันแก้ไขปัญหาการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมของเกย์ ในกรุงเทพมหานคร ที่แสดงให้เห็นว่าอาชญากรรมที่เกิดขึ้นกับเกย์อันเป็นผลจากการปฏิสัมพันธ์ทางเพศ มี 3 ประเภท ได้แก่ อาชญากรรมที่เกี่ยวข้องกับทรัพย์สิน ชีวิต ร่างกาย และเพศ (2) มหาวิทยาลัยมหิดล Plan International ประเทศไทย และองค์การยูเนสโก สำนักงานกรุงเทพฯ (2557) เรื่อง รูปแบบความชุก และผลกระทบของการรังแกต่อ นักเรียนที่เป็นหรือถูกมองว่าเป็นคนข้ามเพศ หรือคนรักเพศเดียวกันในโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาสายสามัญ ใน 5 จังหวัดของประเทศไทย ที่แสดงให้เห็นว่า รูปแบบของการรังแกที่พบในโรงเรียน มีตั้งแต่การแกล้งไปจนถึงการรังแก ซึ่งมีพฤติกรรมทั้งทางวาจา (คำทอซึ่งหน้าและผ่านสื่อออนไลน์) ทางกาย (ตบ ตี) ทางสังคม (ปิดกั้นไม่ให้เข้ากลุ่ม) และทางเพศ (การแตะ ลูบ คลำก้น เต้านม หรืออวัยวะเพศชาย) และ (3) Dowling (2016) เรื่อง Homophobic Bullying: Understanding Teacher, LGBTQ Youth, and Advocate Perspectives ที่แสดงให้เห็นว่า การใช้คำที่ไม่เหมาะสมในการคุกคามและการกระทำความรุนแรงต่อเยาวชน เลสเบี้ยน เกย์ไบเซ็กชวล คนข้ามเพศ และคนที่ยังไม่แน่ใจว่าตนมีอัตลักษณ์ทางเพศแบบใดหรือควียร์ (LGBTQ) ในโรงเรียนยังคงเกิดขึ้น

ประเด็นที่ 5 พฤติกรรมการดำเนินชีวิตที่นำไปสู่สาเหตุการตกเป็นเหยื่อความรุนแรงของ LGBT ได้แก่ การเที่ยวกลางคืน สถานเริงรมย์ ผับ บาร์ หรือผับที่มีลักษณะเฉพาะกลุ่มของตนเอง การใช้แอปพลิเคชันเฉพาะกลุ่ม

ในการแสวงหาคู่ การนัดพบกับบุคคลที่รู้จักกัน เป็นครั้งแรกในห้องพักส่วนตัวหรือโรงแรม การไม่พกอาวุธในการป้องกันตัว และการศึกษาหาข้อมูล ติดตามข่าวอาชญากรรม เพื่อป้องกันการตกเป็นเหยื่อความรุนแรงยังมีไม่มากพอ โดยข้อค้นพบ พฤติกรรมการดำเนินชีวิตของ LGBT สอดคล้อง ทฤษฎีกิจวัตรประจำวันหรือวิถีการดำเนินชีวิต (Routine Activities/Lifestyle Theories) ที่ว่า ความสามารถในการเข้าถึงเป้าหมายจะทำให้ บุคคลนั้นกลายเป็นเป้าหมายที่เหมาะสมได้ กล่าวคือ กิจวัตรหรือการดำเนินชีวิตในการเที่ยว สถานเริงรมย์ ผับ บาร์ การใช้แอปพลิเคชัน เฉพาะกลุ่มในการแสวงหาคู่ของ LGBT สามารถ กลายเป็นการเข้าถึงเป้าหมายที่เหมาะสม ของผู้กระทำความรุนแรงได้ โดยกิจวัตรหรือ การดำเนินชีวิตของเหยื่อ LGBT ดังกล่าว ไปสัมพันธ์กับทฤษฎีสถานที่ที่มีพฤติกรรม เบี่ยงเบน (Deviant Place Theory) ที่ว่าการเข้าไป ในสถานที่ที่มีอันตรายมากกว่าบุคคลอื่น เช่น ผับ บาร์ หรือผับที่มีลักษณะเฉพาะกลุ่มของ LGBT รวมทั้งการนัดพบกับบุคคลที่รู้จักกันเป็นครั้งแรก ในห้องพักส่วนตัวหรือโรงแรม โดยไม่มีการพก อาวุธในการป้องกันตัว เป็นสาเหตุให้ LGBT ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมหรือความรุนแรงได้ มากกว่า ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ สิทธิพัฒน์ เจริญยศ (2551) เรื่อง แนวทาง ในการผลักดัน การสร้างมาตรการป้องกันแก้ไข ปัญหาการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมของเกย์ใน กรุงเทพมหานคร ที่แสดงให้เห็นว่าสถานที่ สาธารณะมีโอกาสตกเป็นเหยื่ออาชญากรรม มากกว่าในสถานบริการที่จัดไว้สำหรับเกย์ โดยเฉพาะ และการพาคู่ปฏิบัติสัมพันธ์ไปในสถานที่ลับตาเพื่อมีความสัมพันธ์ทางเพศ โดยเฉพาะ

สถานที่ส่วนบุคคล มีโอกาสตกเป็นเหยื่อ อาชญากรรมสูง

■ ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะแนวทางการป้องกัน และแก้ไข ปัญหาการตกเป็นเหยื่อความรุนแรงของกลุ่ม LGBT ประกอบด้วย ข้อเสนอแนะระดับปฏิบัติ และข้อเสนอแนะระดับนโยบาย ดังนี้

ข้อเสนอแนะระดับปฏิบัติ

1) ภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาสังคม ควรให้ความรู้ ความเข้าใจ ในเรื่องอัตลักษณ์ ทางเพศ ความหลากหลายทางเพศ รสนิยม ทางเพศ รวมทั้งการมีอคติ การเกลียดกลัว คนรักเพศเดียวกัน และมุมมองเรื่องเพศของ บุคคลทั่วไปที่มีต่อ LGBT แก่คนในสังคม และ สถาบันครอบครัว ผ่านกิจกรรมการรณรงค์ เผยแพร่ประชาสัมพันธ์ ผ่านสื่อวิทยุ โทรทัศน์ และสื่อสังคมออนไลน์ เช่น Line Facebook Twitter เป็นต้น เพื่อสร้างความเข้าใจของคน ในสังคม และยอมรับในความแตกต่างโดยไม่แบ่งแยก LGBT ออกจากคนในสังคม โดยมองว่า LGBT คือบุคคลทั่วไป ไม่ได้มีความแตกต่างจากบุคคลในสังคม

2) ภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาสังคม ควรประชาสัมพันธ์ สร้างความรู้ ความเข้าใจถึง อันตรายและข้อควรระวังในการใช้สื่อสังคม ออนไลน์ และแอปพลิเคชันต่างๆ โดยเฉพาะ แอปพลิเคชันในการหาคู่ การทำความรู้จักกับ บุคคลอื่นที่ตนเองไม่รู้จัก วิธีการนัดพบ และ สถานที่ในการนัดพบกับบุคคลอื่นที่รู้จักกันเป็น ครั้งแรก ผ่านสื่อวิทยุ โทรทัศน์ และสื่อสังคม ออนไลน์ เช่น Line Facebook Twitter เป็นต้น

เพื่อป้องกันไม่ให้ LGBT ถูกล่อลวง นำไปสู่การตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมความรุนแรง รวมทั้ง ทักษะการเอาตัวรอดจากสถานการณ์ความรุนแรงที่เกิดขึ้นให้แก่ LGBT เพื่อไม่ให้ตนเองตกอยู่ในสถานการณ์ที่อาจถึงแก่ชีวิตได้

3) ภาครัฐและภาคประชาสังคม ควรณรงค์และปลูกฝังวัฒนธรรมไทยในด้านการไม่รังเกียจผู้ที่ยกย่องว่า ความรักและผูกพันกับครอบครัว การเห็นอกเห็นใจผู้อื่น การไม่นินทาผู้อื่น ทั้งต่อหน้าและลับหลัง การเป็นคนดีของสังคม ไม่ทำให้ผู้อื่นเดือดร้อน ให้แก่เด็กและเยาวชน ผ่านสื่อการเรียนการสอน และกิจกรรมในโรงเรียน เพื่อเป็นเกราะป้องกันให้แก่เด็กและเยาวชนที่มีแนวโน้มที่จะทำสิ่งไม่ดี หรือทำความรุนแรงไม่กล้าที่จะกระทำความผิด เนื่องจาก การกระทำนั้นจะไปทำลายความสัมพันธ์ของครอบครัว

4) ภาครัฐ ควรสนับสนุนโครงการที่จะช่วยครู อาจารย์ ในการพูดคุยกับนักเรียน ในหัวข้อที่เข้าใจยาก เช่น ความหลากหลายทางเพศ ความเท่าเทียมทางเพศ โดยจัดเตรียมคู่มือการเรียนการสอนเกี่ยวกับอาชญากรรมความรุนแรงของกลุ่ม LGBT ให้แก่ครู อาจารย์ รวมทั้งโรงเรียนและสถาบันการศึกษา ควรปลูกฝัง การเรียนการสอนผ่านกิจกรรมในโรงเรียน ให้แก่เด็กระดับอนุบาลและประถมศึกษา ให้ยอมรับในความแตกต่างของบุคคลอื่น การให้เกียรติซึ่งกันและกัน การเคารพศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ และสร้างความเข้าใจในเรื่องกลุ่มบุคคลที่มีความหลากหลายทางเพศ ความเท่าเทียมทางเพศ เพื่อการสร้างมุมมองที่ถูกต้องให้แก่เด็ก และเยาวชนให้เติบโตมามีคุณภาพทางความคิดที่ไม่บิดเบี้ยว ไม่มอง

สิ่งที่แปลกไปจากตนเองเป็นสิ่งที่ผิดปกติ

5) ภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาสังคม ควรสร้างศูนย์บำบัด ช่วยเหลือ เยียวยา การกระทำความรุนแรง สำหรับผู้ที่เคยอยู่กับเหตุการณ์ความรุนแรงมาตั้งแต่เด็ก และเคยถูกกระทำความรุนแรงมาก่อน เพื่อเป็นการป้องกันไม่ให้เกิดบุคคลดังกล่าวเติบโตไปเป็นผู้ใหญ่ที่ชอบกระทำความรุนแรง และมองว่าการกระทำความรุนแรงเป็นเรื่องปกติ

6) ภาครัฐ และภาคประชาสังคม ที่รับเรื่องร้องเรียน ร้องทุกข์เกี่ยวกับการถูกระทำความรุนแรงของ LGBT และการช่วยเหลือ เยียวยาเหยื่อ LGBT ควรประชาสัมพันธ์ช่องทาง การเข้าถึง และวิธีการยื่นเรื่องร้องเรียน ร้องทุกข์ ผ่านสื่อวิทยุ โทรทัศน์ และสื่อสังคมออนไลน์ เช่น Line Facebook Twitter เป็นต้น รวมทั้ง ควรเพิ่มช่องทางในการรับเรื่องร้องเรียน ร้องทุกข์ ให้มีความทันสมัยเป็นปัจจุบัน นำแอปพลิเคชันที่เชื่อมต่อไปยังหน่วยงานราชการ หรือสมาคม มูลนิธิ มาใช้เพื่อให้มีศูนย์กลางข้อมูล ในการช่วยเหลือ เยียวยา เหยื่อ LGBT และปรับเปลี่ยนขั้นตอนให้สั้น กระชับ เข้าใจง่าย เห็นผล ได้ง่ายขึ้น นำไปสู่ขั้นตอนของการดำเนินคดี และเข้าสู่กระบวนการยุติธรรมได้อย่างรวดเร็ว อีกทั้งภาครัฐควรมีการจัดตั้งองค์กร มูลนิธิ ศูนย์ให้ความช่วยเหลือในการรับเรื่องร้องเรียน ร้องทุกข์ ดังกล่าว กระจายตามพื้นที่ห่างไกลจาก ศูนย์กลาง

7) ภาครัฐร่วมกับภาคเอกชน ควรสำรวจพื้นที่ที่มีความเสี่ยงต่อการเกิดอาชญากรรมความรุนแรงในเขตพื้นที่ชุมชน พื้นที่สาธารณะ พร้อมทั้งติดตั้งไฟส่องสว่าง กล้องวงจรปิด (CCTV) รวมทั้งจัดให้มีตำรวจสายตรวจ

ลาดตระเวน ให้ครอบคลุมพื้นที่เสี่ยง เพื่อลดโอกาสในการก่ออาชญากรรมความรุนแรง และลดความหวาดกลัวอาชญากรรมของประชาชนที่อาศัยในพื้นที่ดังกล่าว

8) ภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาสังคม ควรจัดโครงการให้ผู้กระทำความรุนแรง หรือผู้ต้องขังที่พ้นโทษแล้ว ได้เป็นส่วนหนึ่งในการลดปัญหาความรุนแรงที่เกิดขึ้นกับ LGBT โดยเป็นวิทยากรให้คำแนะนำ ข้อคิด ประสบการณ์ มุมมอง และทัศนคติ ที่เคยกระทำความรุนแรงในอดีตเป็นกรณีศึกษาแก่บุคคลทั่วไป เพื่อไม่ให้บุคคลอื่นปฏิบัติหรือกระทำความรุนแรง

9) LGBT ควรไปทำงานร่วมกับภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาสังคม โดยร่วมขับเคลื่อนประเด็นปัญหา ให้คนในสังคมได้ตระหนักถึงความสำคัญของปัญหาของ LGBT เพื่อให้เห็นว่าปัญหาของ LGBT เป็นปัญหาของทุกคน ไม่ใช่ปัญหาเฉพาะของ LGBT เท่านั้น เพื่อให้การขับเคลื่อนทางสังคมของกลุ่มคนทั่วไป ได้ขับเคลื่อนไปพร้อมกับ LGBT

10) คนในชุมชนหรือประชากรที่ไม่ใช่ LGBT ควรเข้ามามีส่วนร่วมในการสนับสนุน และขับเคลื่อนประเด็น LGBT เพื่อเปลี่ยนแปลงกฎหมายและนโยบาย

ข้อเสนอแนะระดับนโยบาย

1) ภาครัฐ ควรเล็งเห็นความสำคัญของความรุนแรงที่เกิดขึ้นกับ LGBT และผลักดันให้เรื่องความรุนแรงของ LGBT เป็นเรื่องลำดับต้นๆ ในการแก้ไขปัญหา รวมทั้งดำเนินการสนับสนุนงบประมาณ ในการจัดทำโครงการ เพื่อค้นหา

แนวทางหรือรูปแบบใหม่ ๆ ในการแก้ไขปัญหาอาชญากรรมความรุนแรงที่เกิดขึ้นกับกลุ่ม LGBT โดยทำงานร่วมกับองค์กรที่เกี่ยวข้องกับความหลากหลายทางเพศ

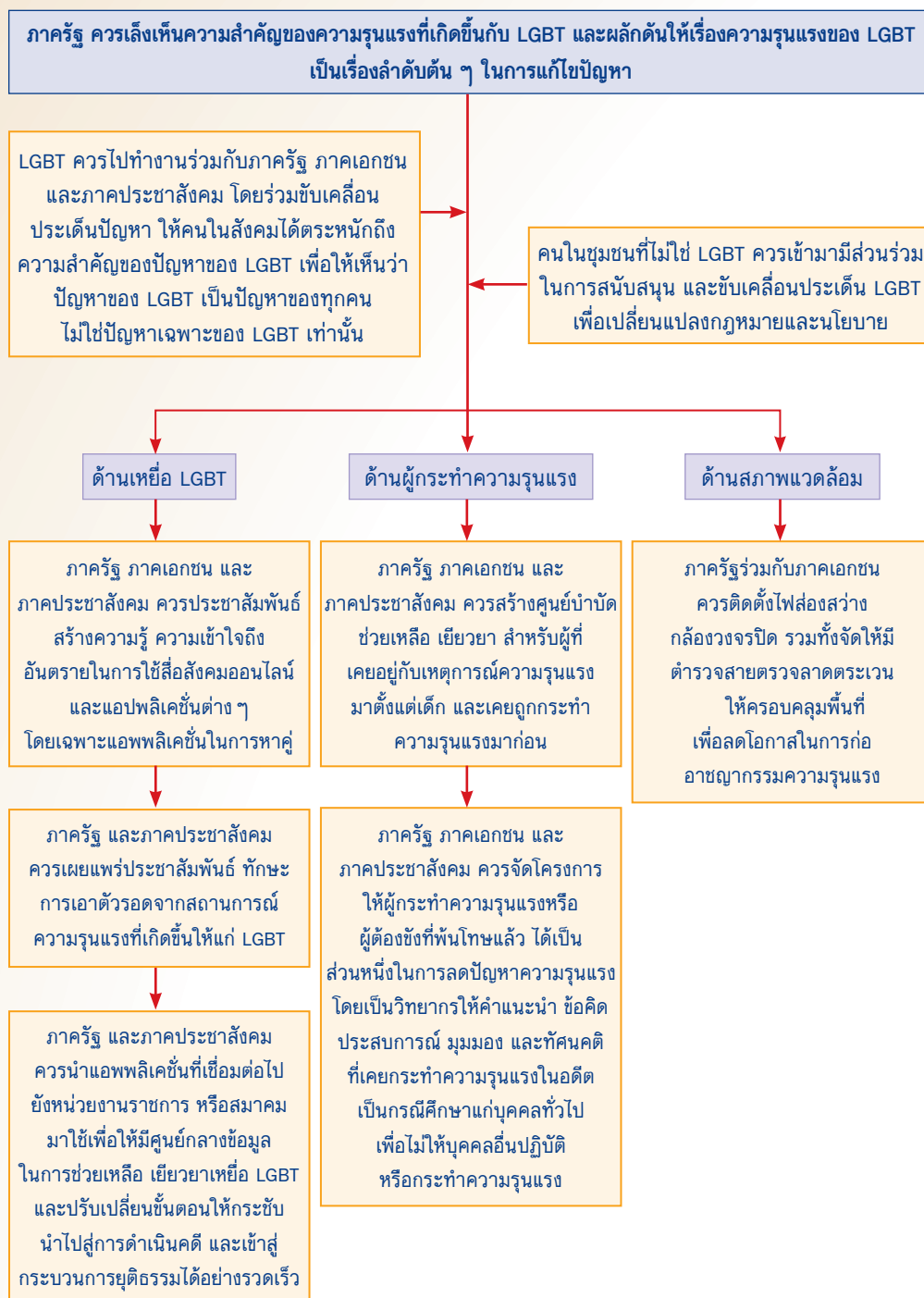
2) ภาครัฐ ควรผลักดันการออกกฎหมาย การรับรองอัตลักษณ์ทางเพศสภาพ การก่อตั้งครอบครัวของกลุ่ม LGBT ในกฎหมายสมรส และสิทธิสุขภาพ สิทธิการเข้าถึงการรักษาเฉพาะด้านของ LGBT เพื่อลดความรุนแรงจากการเลือกปฏิบัติในการจำกัดสิทธิประโยชน์ การเข้าถึงของ LGBT ทำให้สังคมเติบโตในกระบวนการโครงสร้างของสังคมได้อย่างสมบูรณ์

3) ภาครัฐ ควรจัดเก็บข้อมูลอาชญากรรมความรุนแรงที่เกิดขึ้นกับกลุ่ม LGBT ในเชิงวิชาการที่ชัดเจน เพื่อที่จะได้ข้อมูลเพียงพอในการขับเคลื่อน ออกนโยบายสาธารณะ และสร้างหลักฐานในการสนับสนุนสิ่งที่ LGBT สื่อสารให้ภาครัฐหรือผู้ที่กำหนดนโยบายรับทราบ

จากข้อเสนอแนะระดับปฏิบัติและระดับนโยบาย ทั้ง 13 ข้อดังกล่าวข้างต้น สามารถสรุปเป็นแผนผัง แสดงแนวทางการป้องกันปัญหาการตกเป็นเหยื่อความรุนแรงของกลุ่ม LGBT และแผนผังแสดงแนวทางการแก้ไขปัญหาการตกเป็นเหยื่อความรุนแรงของกลุ่ม LGBT เพื่อให้ผู้อ่านเข้าใจได้ง่ายและเห็นภาพของแนวทางการป้องกันและแก้ไขปัญหาการตกเป็นเหยื่อความรุนแรงของกลุ่ม LGBT ชัดเจนมากยิ่งขึ้น ดังนี้

ภาพที่ 2 แสดงแผนผังแนวทางการป้องกันปัญหาการตกเป็นเหยื่อความรุนแรงของกลุ่ม LGBT
ที่มา: จากการสรุปผลการวิจัย

ภาพที่ 3 แสดงแผนผังแนวทางการแก้ไขปัญหาการตกเป็นเหยื่อความรุนแรงของกลุ่ม LGBT
ที่มา: จากการสรุปผลการวิจัย

■ บรรณานุกรม

- มหาวิทยาลัยมหิดล, Plan International ประเทศไทย และองค์การยูเนสโก สำนักงานกรุงเทพฯ. (2557). *รายงานผลการวิจัยการรังแกต่อกลุ่มนักเรียนที่เป็นหรือถูกมองว่าเป็นคนข้ามเพศหรือคนรักเพศเดียวกันในโรงเรียนระดับมัธยมศึกษา: รูปแบบความชุก ผลกระทบ แรงจูงใจ และมาตรการป้องกันใน 5 จังหวัดของประเทศไทย*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยมหิดล.
- ลดาวัลย์ ไยมณี. (2563). แนวนโยบายและการบังคับใช้กฎหมายอาชญากรรมที่เกิดจากความเกลียดชังในประเทศไทย. *วารสารสถาบันวิชาการป้องกันประเทศ*, 11(1), 24-32.
- สำนักงานปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์, กองพัฒนานโยบายและนวัตกรรมทางสังคม. (2564). *รายงานสถานการณ์และแนวโน้มทางสังคม ความรุนแรงในครอบครัว*. ค้นเมื่อ 2 เมษายน, 2565, จาก <https://opendata.nesdc.go.th/dataset/violence-in-family>
- สิทธิพัฒน์ เจลิสมยศ. (2551). *แนวทางในการผลักดัน การสร้างมาตรการป้องกันแก้ไขปัญหาการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมของเกย์ในกรุงเทพมหานคร*. ปรินญาณิพนธ์ปริญญา ดุษฎีบัณฑิต. มหาวิทยาลัยราชภัฏ สวนดุสิต.
- เสกสันต์ เครือคำ. (2558). *อาชญากรรมอาชญาวิทยา และงานยุติธรรมทางอาญา*. นครปฐม: เพชรเกษมการพิมพ์.
- Argun, U. & Daglar, M. (2016). Examination of routine activities theory by the property crime. *International Journal of Human Sciences*, 13(1), 1188-1198.
- Carson, L. C. (2017). *Transgender women's perceptions and experience of sexual violence and views of rape crisis center resources* (Doctoral dissertation). Retrieved from ProQuest Dissertation and Theses database. (UMI No. 10266510)
- Doerner, W. G., & Lab, S. P. (2012). *Victimology* (6th ed.). Burlington, MA: Anderson publishing.
- Dowling, K. B. (2016). *Homophobic bullying: Understanding teacher, LGBTQ youth, and advocate perspectives* (Doctoral dissertation). Retrieved from ProQuest Dissertation and Theses database. (UMI No. 10194370)
- Federal Bureau of Investigation. (2021). *FBI releases updated 2020 hate crime statistics*. Retrieved April 2, 2022, from <https://www.fbi.gov/news/pressrel/press-releases/fbi-releases-updated-2020-hate-crime-statistics>
- Government of Newfoundland and Labrador. (2017). *Defining violence and abuse*. Retrieved October 7, 2017, from <http://www.gov.nl.ca/VPI/types/>
- Grand Canyon University. (2019). *3 Modern theories of victimology*. Retrieved October 29, 2020, from <https://www.gcu.edu/blog/criminal-justice-government-and-public-administration/3-modern-theories-victimology>
- Holmes, S. E. (2019). *LGBTQ+ students and campus sexual violence: prevalence*

- rates and the effect of expansive demographic questions* (Doctoral dissertation). Retrieved from ProQuest Dissertation and Theses database. (UMI No. 27998106)
- Meena, T. (2016, September). Crime prevention through environmental design: A critical perspectives of environmental criminology. *International Journal of Law*, 2(5), 01-06.
- Walsh, A. (2012). *Criminology: The essentials*. Thousand Oaks, CA: Sage.
- World Health Organization. (2017). *Definition and typology of violence*. Retrieved October 7, 2017, from <http://www.who.int/violenceprevention/approach/definition/en/>

